

Марија
Петричевић

ЖУДЊА

ПРОСВЕТА

ЖУДЊА

Уплела се имела у храст
на њему Исидор седи
и нежно је покаткад
крилом додирне

ЈА ЈЕСАМ

Ко сам?

Дишем
крећем се

И земља дише
одрања се

Али ја нисам
земља

И трава дише
повија се

Али ја нисам
трава

И птица дише
лети

Али ја нисам
птица

Ја јесам
птица
трава
земља

ПТИЦЕ ИЗ МОГ ВРТА

Куд год кренем
птице из мог врта
свуда ме прате

Скупљају коцкице
расутог мозаика

Тужбалице поју
маховином загорнуте

Под бусење мирисних трава
трагове замећу

Свиле се у недрима
и маном душе се хране

АНЂЕЛИ УЛИЦЕ

АНЂЕЛИ НОВОГ ДАНА

Препознала сам их
на запушеном степеништу
у својој улици

Седели су и певали

Чему песма? — упитала сам

Имали су снег на ногама
свет у грудима
и светлост на лицима

НА УГЛУ

Грохотом су се смејале
раскалашне девојчице

Порочна невиност

На углу стоји
господин у дилеми:

Ласкавост прија
жени ил детету?
За два лика
у једној души
тешко је реч наћи!

Низ улицу креће
до следећег угла
где невини порок
суптилношћу мами

Ах, та реч са две душе!

Угао нови
можда је крије
и два
у један лик
спаја

УЛИЦОМ

Док корачам
нисам сигурна
чујем ли откуцаје
срца
или
последњих минута живота

Свеједно,
бомба је ту негде
у кораку
раскораку
можда у радњи
парку
у глави
грудима
загушљивим аутобусима
у напетости
смирају
времену
невремену

Свеједно,
свакога трена очекујем
експлозију

ПУТ

Мост над безданом

Крај ил почетак?!

Тек мисао једна

Корака нема

Концентрични кругови

се шире

У вртлог страха

разум урања

Тама!

Немир

ткиво разара

Зној се слива

земљу натапа

Глас

из понора:

"Крени само обичан пут то је
од три сигурна корака!"

Узан прелаз
Снага исцурела
На пола моста
тело се распада
Хиљаде честица
безданом
ветар развејава
У свима сам
а ипак нисам
Никада више
Ја

Жудња!

Ал, воља окована
Поглед блуди
Људе
на другој страни
види

Очију мутних и хладних
самоуверене и дрске
ругалице-погледе шаљу
Газе, гурају
последњи дамар
да осете

Шапат
са пространства једва
чујан:
"Главу бар подигни

У плаветнило поглед утони!"

Покрет благ

Тек трачак светла

зеницу дотаче

Груну дах искона

Бљесак

таму растера

Душу благост-снага

раскрилила

На другу страну

у заносу прелетела

За леђима

ни трага од бездана

* * *

Павиљон снова

руши

корак нејак

Кроз обрис

магле

мисао пут

тражи

Сене слутњи

прашњавих успомена

У ПОНОЋ

Идем улицом

Пусто је

Иза осветљених прозора

Славе

Кофер је тежак

Уздах тежи

Река – мирна

Сама

Идем улицом

Небо пуно звезда

Хоће ли долазећа година

Бити тако ведро?

НА КРАЈУ КРУГА

ПРОЛЕЋЕ

Срели смо се
на углу
где су цветале трешње
и носталгија
пресецала путеве

Заведени
кренули трагом
слутњи и хтења

Утве јутром
опточене
у шуми борова
изгубљене
мирисом врлудава
жудњом вођене
тамо где она
своје плохе
шири

ЛЕТО

Шири своје
плохе

Тонове разних боја
лахор тка

Светлост поиграва
на бистрини нежности

Дотакла је крила
месеца
Сенке снова расула
по грудима
Ваздух усковитлала
и донела...

Капи
шуштаве
кроз грање

ЈЕСЕН

Шуштаве
кроз грање
сјуриле се

Песме је разнела
кошава

Чистачи су јутрос
покупили опало
лишће

Мирис дуња
у постељи

Избледела слика
по расутом кестењу

Кораџи
ка невидици

ЗИМА

Кораџи
ка невидици

Пахуља у оку
предела

Празнином
бол разливена

У поларној светлости
окристаљени
гримизни трептаји

Стопала раскрвављена
одузета невиност
белине

Слепа
са смислом у трагу
бесмисао опипава
на крају круга
где сваки покрет
може пад бити
у шарену провалију
пролећа...

ШАРЕНА ПРОВАЛИЈА

НА БОЖЈЕМ ДЛАНУ

Прхнуло је јато птица
из ковитлаца
што га виле и патуљци
направише својим телима
На Божјем длану
облак постало

Јутром је жедну земљу
киша напојила

Полегла трава
поново се извила

ИГРА

Ветар је дувао с мора
Стидљиво се увијао око тела
провлачио кроз косу
пажљиво и нежно
као кроз поље маслачка

Трудио се да опије мирисом мора и даљина

Удварао се лукаво
на тренутке раздрагано прошаптавши
причу с хоризонта

У ковитлацима се поиграо зрнима песка
заљуљао барку
и заспао у дубини

КРИК

Док разговарамо тишином
спарно-суво је титрање
отежало ковитлацем мисли
криком крви
располућене

ЖИГ

Упали светло на прозору
када будем одлазила
Оно ће разбити све илузије
остале у моме трагу

Раскопчане кошуље
на праг седи и
пусти да топла тама
склизне ко свила
низ твоје груди

Месец ће урезати
нову бору
на доњој усни и
жиг под левом мишицом

Памћење ће јутром
сагорети

ТРАГ

Промакао ми је лик
крај очију
мени драг
Сећања једног
давног
заборављени
умрлог живота
траг

НЕ МОГУ

Не могу да напишем
песму о теби

Безимено је осећање
немо и слепо
Такво не познају Музе

Ти у ствари
не постојиш
рекли би људи

Ал, светлост је
на лицу моме
И сена нада мном
лебди

Занавек уснулог
у мени
твој осмех

у старост носим

ТРОЈСТВО

РОЂЕЊЕ

На прагу жуђеног
умрла сам
У старом здању
на обали реке
кад илузија зоре
распори груди
и сокове ноћи
разли

Пурпуром натопљени
изронише зраци
плешући располућени
ковитлацом испарења
смирне и трулежи
Дух пробудише
песника

Речи грке
из зидова плазе
ново тражећи
станиште бола

Птицу згрчену

из ропца оте
Страст песникова бића
сенку сатвори нову
и спокој нађе
изнурена

Лутала је дуго ходницима
степеништем трошним
чекајући да своје негве
преда

Суђено је било
да ходим
седмом стазом
неба

СМРТ

Поноћ је давно
откуцао
сат у луци

Да прикрије
немоћ песникова бића
магла се слузава вукла

Скиски додир вала
понире топлином
пршти титрајем омамљена
прахом воду пошкропила

Међу путницима векова

Судбу је обљубила
месечевом пеном
тело јој овила
косу алгама украсила
скамењени уздах
у утробу своју похранила

Ка извору
свеће запловише

Скупљених крила
као да уморна
с пута далеког је уснила
на обали
лежи
крхка тела
земљи даривана

Мутном водом
у хаљини белој
белацом сваким
нежно шапће
покора

ПОКОРА

Да,
Њу сам сретао
на мостовима
што сам их прелазио

На другу страну
када бих стао
нестајала је
у измаглици
низ реку

Никад јој лик
нисам видео
а сад,
наг
у велу влаге
пред њом сам
клекао

Игра искри поглед откри
Душу
у пепео векова спусти

Познао сам водиљу
благост-снагу исконску
од првог зрака
јутру што сам је
једном отео
пркосно

на крст разапео
а онда,
с кајањем
дамаром и прахом сваким
васкрсење њено
у кликтају птице
жудно чекао

Маховином су застрти
путеви моји
Папрат је
на мостовима никла

Комешање лишћа
на нови пут буди
Из дубине
уздах
к себи зове

СНАТРЕЊЕ

СНАТРЕЊЕ

Трептај у миру
мир у трептају
тражим
са скрамом белине
и свежином
планинског извора у
утробу бивства што
сеже
Пут
у душу крина
снатрим
под стакленим
звоном
што обитава

ЖУДЊА

У прах да се претворим
онај, синајски, што слуша
под звездама тишину гробну
пустињску ружу ветар да сатвори

Са литице да се винем
у лету птица постанем
на пучину ветар
што ће је спустити
ту да почине

СВЕТИОНИК

Ка пучини
дете руку је
пружало
светионик
да дохвати

На длану
само траг
светлости оста

Сад старица седа
на камену истом
на пучини
седим

ПОЧИНАК

Теби господе
бол приносим
једину чистоту света
У колевку
мира и доброте
главу спуштам
снагу земљи
остављам
а душу Пегазу
поломљених крила

Расточени
врисак сокова
као сена оста

ГДЕ ПТИЦЕ УМИРУ

Тамо где птице умиру
глас у крошњама сахне

Док годове читаш
кроз грање једино
видиш небо

По која кап кише
склизне ти низ чело

Траве ти у крвоток
спуштају тајну корења
и сам у тишини
извијаш крошњу

ОДЗВОНИ

ТОВИ НИРВАНЕ

Хује ветрови недрима
хумки
Вртовима нирване ходницима
влажним
Наказне химере владарке
ноћи
Херувиски вео носе

ОДЗВОНИ

Звонки јецај
посмртног звона
праскозорје буди
Дах олтару
приноси
задојен крвљу
на небеску бразду
из утробе
посејан

Гаврани постељицу
кидају
дамари их у грлу
гуше
сву утробу
у канцама
односе

Расуте
кристале одзвони
у прах расточили
по очима икона
попали

У ИШЧЕКИВАЊУ

У свету којим ходиш
све опсена је
Скривен под велом
привида и лажи
бол је само стваран

Кад ти дланови душе
жуђено приме
спознаш
опсену нову
да дарујеш води

У трагање крећеш
за дечаком из горе

На раскршћу
светлошћу заведен
опет стижеш
сновидној води

Али у тренутку
умирања боли
у тами горе
видиш да си распет
док пред тобом
истина
управо се рађа

Уснули дечак на рубу
света
заогрнут плаштом
од сивога лишћа
зору чека
која неће доћи

САДРЖАЈ:

Назив књиге: ЖУДЊА

*** (Уплела се имела...)

Ја јесам

Птице из мог врта

I АНЂЕЛИ УЛИЦЕ

Анђели новог дана

На углу

Улицом

Пут

*** (Павиљон снова...)

У поноћ

I I НА КРАЈУ КРУГА

Пролеће

Лето

Јесен

Зима

I I I ШАРЕНА ПРОВАЛИЈА

На божјем длану

Игра

Крик

Жиг

Траг

Не могу

I V ТРОЈСТВО

Рођење

Смрт

Покора

V СНАТРЕЊЕ

Снатрење

Жудња

Светионик

Починак

Где птице умиру

V I ОДЗВОНИ

Вртови нирване

Одзвони

У ишчекивању

*** (Уснули дечак...)